

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUK.

Izhaja vsak petek opoldne.

Naslov: Trst-Trieste
Casella Centro 37

ali pa: via Imbriani 9/III.

Izdaja: konsorcij Malega lista

«MALI LIS»

LICEJSKO KN

Številka 25

Eno leto 10 lir

Pol leta 5 lir

Šest mesecev 3 lire

Eno leto 20 lir

«Presel»

Mali koledar.

Petek, 8. januarja: Severin, Adela. — Sobota, 9.: Julijan. — Nedelja, 10.: Sv. Družina. — Ponedeljek, 11.: Higin, Salvij. — Torek, 12.: Ernest, Alfred. — Sreda, 13.: Veronika, Bogomir. — Četrtek, 14.: Hilarij (Veselko). — Petek, 15.: Pavel, puščavnik.

MALE NOVICE

Novoletni potres.

V Trstu in okolici nismo vajeni močnih potresnih sunkov. Zato smo pa leto 1926. začeli s krepkim potresom. Bilo je pet minut čez 7. uro zvečer, ko je zagrnelo in streslo. Prvi trenotek je vse preplašeno utihnilo; potem pa je začela zmešnjava, joj in jejmene. Ves Trst je bil v par minutah na cesti. Nekateri so vlačili seboj blazine, da bi prenočevali na prostem. Ženske in otroci so jokali. Vse je čakalo, kdaj se mesto sesuje v prah. Čez noč so sledili še drugi sunki, kateri pa niso bili več tako močni. Vendar marsikdo ni spal tisto noč, ali pa le malo. Tudi po deželi je bil podoben strah. — Posebno velike škode potres ni naredil, a «na drobno» je bilo vendar mnogo poslopij poškodovanih. Tuinam je počila stena, se odlučil omet, se zrušil dimnik, padali žlebeci s strehe. Zelo močan je bil potres okoli Reke in Bakra, pa tudi v Benetkah. V Južni Italiji ga ni bilo. V Ljubljani so ga čutili manj kakor v Trstu. — Potresni učinek Bendandi v Faenzi je ta potres naprej vedel na podlagi svojihkušenj in svojih aparatov. O tem je tudi sporočil v ameriške liste. Doma v Italiji pa ni hotel ljudi strašiti, zlasti ker ni mogel napovedati natančno dneva in ure. Tržačani so po potresu še vedno pričakovali, kdaj se bo ponovilo. Napovedovali so dneve in ure, kakor da bi bili v bukvalih brali, pa je vse zrastle na zelniku razburjene domišljije. Dozdaj se ni ponovil prvotni močni sunek in kdor ima že po prvem zrahljane stene, si res ne želi drugega že v osmini.

Konec nasilja v Bolgariji.

Listi poročajo, da bo minister Cankov popustil vlado in da jo prevzame Ljapčev. Po Cankovem odstopu bodo proglašili pomilosočenje zaprtih «politikantov». Drugi pravijo, da bo Cankov še ostal predsednik nove vlade. Samo da bi že nehali «bekariti»!

Nov poslanik.

Poslanik jugoslovanske vlade pri papežu, dr. Smodlaka je zapustil Rim in se nahaja v Belgradu. Govori se, da ne pojde več na svoje mesto. Menda bo to službo prevzel dr. Mihutin Jovanović, dosedaj poslanik pri italijanski državni vladi v Rimu.

Molčati je zlato.

«Goriška Straža» je zopet dobila eno «po goflji». V božični številki je priobčila «Rimsko pismo» poslanca Besednjaka. To je bilo zaplenjeno, ker je šuntalo proti vladi. «Straža» je morala narediti drugo izdajo brez šuntarskega pisma.

ZA «MALI LIST»

Razposlali smo vsem starim naročnikom čekovne položnice. Prosim, naj se jih v kratkem poslužijo s tem, da pošljejo naročnino za leto 1926. Tudi novim naročnikom, ki so se priglasili, pošljemo položnico, ako niso že sami poslali denarja. Vsem, kateri plačajo naročnino za l. 1926. do 15. januarja, objavili smo v dar «Ljudsko pratiko» in jo bomo res doposlali. Zato naj se vsi podvzajo.

Kraljeva mati umrla

Nedavno smo poročali, da je kraljica Margarita zbolela. Imela je hudo pljučnico. To bolezen so zdravniki uspešno lečili in visoka bolnica se je že bolje počutila. Toda naenkrat se je pojavila smrtna bolezen. V nedeljo 3. januarja so zdravniki izjavili, da ni več nobenega upanja. Kraljica je začela pojmati. Previdena je bila s sv. oljem in dne 4. t. m. ob 11. uri dopoldne je izdihnila. Ob njeni smrtni postelji je stal njen sin, kralj Viktor Emanuel, z ženo kraljico Heleno in drugimi člani kraljeve rodbine.

Novica o smrti kraljeve matere se je naglo raznesla po vsej Italiji. Že v prvih

popoldanskih urah so tudi po Trstu jeli razvešati žalne zastave. Gledališča in drugi javni prostori so bili zaprti v znak žalovanja.

Ministrski predsednik Mussolini je izdal na ves italijanski narod sledeči proglas:

«Vest o smrti kraljice matere je globoko zadela celokupni narod in napolnila naše duše z brezmejno žalostjo. Nj. Vel. kraljice matere Margherite, ki je bila skozi celo vrsto let in dogodkov simbol italijanske radodarnosti in vlnudnosti, ni več. V tem žalostnem trenutku poveljuje narod kreposti presvetle kraljice, njeno veličanstveno lepoto, njeno neumorno dobrodelnost in njeno žarečo ljubezen do domovine. Spomin na pokojno kraljico mater, ki je neločljivo spojena z najslavnejšo dobo italijanske zgodovine, ho živel na veke v srcu velikodušnega naroda, Italijani! Strnimo se okolu Nj. Vel. kralja in kraljevske družine s čustvi vzajemne žalosti ter obnovimo našo disciplinirano in edinstveno voljo, da zagotovimo Italiji veliko in lepo bodočnost.»

Fašistovski veliki svet, ki je imel sejo napovedano, jo je takoj odpovedal v znak žalovanja. Tudi odposlanstvo, ki je bilo namenjeno v London, je odložilo svojo pot in jo nastopi šele po pogrebu pokojne kraljice.

*

Margarita Savojska je bila rojena dne 20. novembra l. 1851. Dopolnila je torej 74 let. Leta 1868. se je poročila s prestolonaslednikom Humbertom Savojskim. Njen mož, kralj Humbert je bil 29. julija 1900. zavrtno umorjen po roki anarhista. Njen sin, sedanji kralj Viktor Emanuel III., je bil rojen 11. novembra l. 1869.

Predrzen roparski napad sredi mesta

V Trstu se mnogo lumparije najde, toda odkar so Kolariča pospravili, še ni bilo do teh dni tako drznega početja, kakor se je zgodilo sredi starega mesta zadnji dan leta dopoldne ob desetih. V starem mestu pod Sv. Justom je vojašnica mestnih stražnikov ali policajev. Okoli nje so ulice: via dell'Ospedale, via del Castello in via delle Monache. Ta slednja ulica se v ostrem kotu izteka v ulico della Cattedrale. Tisti ostri vogal so porabili razbojniki. Skrili so se za ogrom v ulici della Cattedrale štirje bolj vsednje oblečeni in seveda z revolverji oboroženi. Bil je zadnji dan meseca. Maršal mestnih stražnikov Ivan Zaechello je šel zjutraj k mestni blagajni po denar za mesečne plače. Pri blagajni v ulici San Lazzaro (kjer je Grajničeva trgovina železnine) je maršala čakal krepak mestni stražnik Angel Cattaruzza, da bi ga spremljal za varstvo. Maršal je pri blagajni dvignil 144 tisoč lir, jih spravil v torbo in oba sta se napotila čez Corso v staro mesto in vkreber proti kasarni. Ko sta prišla že blizu vrat, so planili roparji proti njima. Drugih ljudi ni bilo v bližini. Maršal je mislil na beg, da jim unese tisto, kar so lovili, njegov spremljevalec pa se je vrge proti njim. Ker je imel dežni plašč zapet, ni mogel hitro do revolverja. Napadalci so bili bolje pripravljeni. Pogumnega stražnika je z mesta zadelo več smrtnih strelcev. Pa-

del je, se spet vzdignil, pa zopet obležal za vselej. Streljali so tudi za bežičim maršalom, kateri pa je imel veliko srečo. Zadel so torbo, preluknjali s kroglo paket bankovcev, a ravno ta torba je možu rešila življenje. Dosegel je pravčasno vrata bližnjega otroškega zavetišča, katera so bila odprta. Smuknil je noter in bil na varnem z denarjem vred. Bil je seveda ves preplašen in zbežan. — Strelji so privabili koj druge stražnike, toda roparske četvorice že ni bilo nikjer. Našli so le umirajočega tovariša in poklicali zdravniško pomoč, katera je prispela žalibog prepozno. — Novica o tem skrajno predrznem podjetju je zelo razburila vse mesto. Do potresa se je povsod govorilo o tem. Vlada je razpisala 5000 lir nagrade tistemu, kateri pomore ujeti vsaj enega od štirih razbojnikov. Policija je zaprla mnogo sumljivih oseb, katerih večino je potem spustila, nekatere pa pridržala. — Kod so zločinci bežali? Posamezne osebe so jih videli bežati z mesta zločina po raznih ulicah starega mesta. Zadnja sled se je zgubila v ulici della Rotonda. Varnostna oblastva so z vso vnemo na delu, da se polaste roparske bande. — Stražniku Angelu Cattaruzza je bil prirejen veličasten sprevod. Njegovo truplo so prepeljali v rojstni kraj S. Quirino v Furlaniji, kjer so ga s častmi pokopali.

MIHEC: Ali bo, ali ne bo?
JAKEC: Ljudstvo zahteva narodni svet. Kdo se upa ti volji upret'?

+ Valentin Limpel.

V Celovcu je umrl vli slovenski rodoljub Valentin Limpel, proš podkroški. Njegovo ime je znano od takrat, ko so ga nemški fašisti nevarno obstrelili. Na posledicah tiste rane je tudi prezgodaj izhiral.

Službene premembe.

Č. g. Anton Cerar, župni upravitelj v Brezovici, je prestavljen v Šmarje pri Kopru. V Brezovico pride g. Adolf Simonič, dosedaj župni upravitelj v Krkavcih.

Slovenski zdravnik v Trstu.

Gospod Dorče Sarđoč, doktor vsega zdravilstva in specialist v zobarski stroki, član znane narodne družine v Gorici, je pravkar otvoril v Trstu, via Imbriani, nov ambulatorij. Rojaka toplo priporočamo.

BELEŽKE.

Pridige poslušajo. Podoželski stebri liberalnega edinajstva gredo včasih tudi v cerkev. Pa pridige poslušajo. In tudi «zamerkaajo». V Bazovici je bila tako lepa pridiga o dobrem in slabem branju, da so jo še v Novicah ponovili. V Kobaridu so jo «zamerkali» le bolj površno. Zadovoljni pa niso nič kaj s temi modernimi pridigami; pravijo da je bila pod rajnim Franc Jožefom vsaka vera dobra, a ti moderni duhovniki niso z nobeno drugo «kontent», kakor z rimsko-katoliško. To je vendar grdo strankarstvo. Tržaški Luka pravi: Gospodje, pustite v miru naš patent, drugače....

Kaj pravi sv. Luka. Neki pismouk iz Bazovice je napisal v Novicah sledečo učenost: «Sv. Luka je rekel: Moja hiša je hiša molitve in ne politike.» Kdaj je to sv. Luka rekel in kakšna je bila Lukeževa hiša, tega pa pismar ni povedal. Tudi ni iz zgodovine nič znanega, če je sv. Luka imel svojo hišo ali ne. Zakaj si je bazovski pismar izbral Lukeža, ne bo težko uganiti; dopade se mu poleg svetnika naslikani — voliček.

Pametna naredba. Ljubljanski mestni magistrat je izdal naredbo, da se ne smejo po zidovih slikati kričeče in ogabne reklame, katere kvirajo zdravi okus in begajo ljudi. Ali bi ne bilo koristno, če bi se v Trstu izdale in potem izvajale kake slične naredbe? Saj kdor gre po Trstu, mora imeti močan želodec, da se mu ne obrne, ko ga bijejo po očeh reklamne slike, ki bi še najlažje veljale za podobe iz norišnice ali iz Dantejevega pekla. Ni čuda, ako se v prebivalstvu ubija čut za lepoto in človeško dostojnost.

Slovenec sem. «Slovenec sem; tako je mati d'jala, ko me je dete pestovala». To lepo pesem je zložil Jakob Gomilšek, ki je bil svoje čase profesor v Trstu. Umrl je že pred več leti. Njegova sestra, 90 let stara, še živi v Gradcu, žalibog zelo siromašno.

Božično sporočilo velikega moža

V Švici biva mož svetovne slave, pisatelj in vseučiliški profesor Förster (izg. Ferster). Naš poslanec dr. Besednjak ga je obiskal ob priliki svojega bivanja v Švici in ga naprosil, naj kaj lepega napiše za Goriško Stražo. Tako je ta slavni mož poslal Straži lepo božično pismo, katero tukaj posnemamo v glavnem.

Kaj pravi Förster o našem Kreku.

«Uredništvo me je naprosilo, naj dam na pošto pozdrav za slovensko ljudstvo v Italiji, med katerim imam mnogo dobrih prijateljev in nekdanje učence, ki so bili obenem učenci meni posebno draga. Nanj me veže nepozabna ura iz časa svetovne vojne, ko sem se razgovarjal z njim o potrebi slovansko-nemškega kulturnega sodelovanja na povsem novih temeljih. V njegovi podobi sem videl vse ljubeznive in velike poteze slovenskega ljudstva, ki obetajo v bodočnosti še dragocenih darov za človeško oplemenitenje Evrope; redkokedaj sem srečal človeka, ki bi bil tako globoko in ves zakoreninjen v lastnem ljudstvu — zdelo se je, da je zrastle iz duhteče pomladanske zemlje — pa da bi bil hkrati tako ljubeče odprt za tuje rodne vrline.»

V Krekovem duhu.

Kako moramo ljubiti narod.

«V njegovem duhu bi spregovoril danes rad par besed o vprašanju, kako se da očuvati narodna svojstvenost? Ali je to poseben način, kako narod razmahne svojo sebičnost, kako je in pije, kako se pretepa in dela kupčije? Ne! Kdor govori o čujanju narodnega občestva in se zanj navdušuje ali zastavlja zanje celo življenje, ta ima v mislih nekaj boljšega in višjega. Ljudsko občestvo je zanj kakor spomin na rodno mater, na sestro, na nevesto, je kakor živ klic po vsem tistem, kar je nad sebičnost, nad ves pohlep po dobičku in zunanji veljavi, kar ga navdaja z ljubeznijo, z zvestobo, spoštovanjem, z resnicoljubjem, ga preveva s hrepenenjem in vero ter ga veže tako s svetom, ki je zunaj njega, a v isti čas tudi z najglobljimi vrelci lastnega mu življenja. Kdor živi v tesnih stikih z izročili svojega naroda, ta se zbuja tudi sam k svojemu najglobljemu bistvu in se uči, kako ga polno izražati.»

Kršćanstvo daje narodu moč.

«Ta zmisel narodnega občestva nam tudi razloži, zakaj je ravno nadnarodno krščanstvo tako neizmerno obogatilo in učvrstilo vsebino in obliko narodnosti. V krščanstvu se duša šele prebudi k polnemu življenju in se odtrga službi gole sebičnosti; nebeška ljubav je bila tista, ki je dala slednji zemski ljubezni povsem novo globokost in veličino in nesla v vse človeške odnose novo posvečenje, pristrčnost in stanovitnost. Ko privrše zato težke usode nad cel narod, se da zaklad njegove narodnosti oteži samo

tako, da se ljudstvo s podvojeno gorečnostjo oklene zakladov krščanskega izročila. Le z duhovno silo, ki je dotekala iz poglobljenega krščanskega življenja, in ne morda le z nacionalizmom so Poljaki narodnost svojo otežili skozi najhujše roparske navale.»

Čegavo delo je nacionalizem?

«Evropa se je razbila ob realni politiki narodne sebičnosti, ozdravela bo edino s plodno realno politiko krščanskega duha.»

Bog Slovenca ne zapusti.

«Italjanski pregovor pravi: «Komur Bog zapre vrata, temu odpre okno.» Vam plemenitim Slovincem v Italiji so danes vsa vrata zaprta: Odprite okno v višji svet, tolažite in bistrite se bolj kakor kdaj prej z besedo iz višine in bodite prepričani, da bodo vam od tam dodeljene nove moči in sredstva, s katerim boste rešili vaše najdragocenejše dobrine in uveljavili vašo pravičo pred svetom!»

Še nekaj o mlekarneh

G. Drago Godina je priobčil v «Malem listu» članek z naslovom «Preskrbovanje Trsta z mlekom». V tistem članku zagovarja on mnenje, da se ni vredno truditi za snovanje mlekarne, češ da se to ne izplača. On misli, da je treba stvar zgrabiti čisto od drugega konca. V svojih izjavanjih se je povzpel celo do trditve, da «pri ustanavljanju modernih mlekarne nimajo zadržarji ničesar iskati».

Iz članka, ki smo ga tu označili, se razodeva predvsem, da je g. Godina zaglobljen v določeno socialno teorijo, da pa premalo upošteva praktične potrebe trenutka. On pozablja, da zadrugištvo, kakršno danes dejansko obstoja, sploh ne sloni na zgolj gospodarsko-tehničnih teorijah, ampak tudi na нравnih temeljih. Zadrugištvo je kompromis med revolucijo in tradicijo, med teorijo in prakso; zadrugištvo ni poskus za ureditve nebes na zemlji, ampak trdo delo in borba za pravično ureditev in u-ravnavo gospodarskih sil in tokov.

Če se torej razpravlja o ustanavljanju mlekarne v Julijski deželi s posebnim oziranjem na odredbe tržaške občine, ni prav na mestu razgrinjati pred občinstvom teoretične načrte o prihodnji uredbi človeške družbe sploh. Bolj potrebno je zgrabiti stvar čisto pri praksi in pripraviti učene razprave za druge prilike.

Vprašanje je čisto enostavno: Ali naj tekem leta 1926. skličemo po deželi občene zbornice za ustanovitev zadrugišnih mlekarne na podlagi veljavnih zakonov in običajev — ali ne?

G. Godina pravi, da ne. Vzemimo, da bodo kmetje njega poslušali — kaj bo prišlo potem. Ves nakup in prevoz mleka pride v roke kapitalistov.

Proti kapitalistom pa bo postavil g. Godina kmečki sindikat, kateri bo kapitalistom narekoval cene. Sindikat bo rekel:

«Ah, res!» je tjavendan rekel Roita. Jezilo ga je, da ta človek tu, ta proletarec, noče storiti par pogumnih korakov v skrbi za svoje telo, dočim mora on, blagorodni gospod, z debelimi milijoni, služiti muham svoje žene.

«Gospod mojster, vi ste strahopetec, sram vas bodi».

Zidar je jezen zardel. Ni izpregovoril besedice, temveč s trdim, odločnim korakom stopil na balkon.

«Slab je, milostljivi gospod», je zaklical v sobo. «Poglejte, kako poka. Popraviti se mora, če ne —»

Spodaj v parku je zakričal vrtnar: «Jezus, Marijal!»

In zgodilo se je. Dvoje spon je odnehalo, dvoje tramov se je prelomilo — kakor blisk je zletel balkon v globočino.

«Bog v nebesih!» je zavilila mlada gospa, se odmaknila od vrat in si z rokami zakrila oči.

«Mirno, mirno, Avgusta. Upam, da se ni zgodilo najhujše».

Gospod Roita je ves blede stopil k balkonskim vratom.

«Menart!» je zaklical. «Se mu je kaj hudega zgodilo? Pridem takoj».

«Gospodje milijonarji, mleko vam prodamo po liri liter na vasi. Ceneje ga ne damo, raje ga damo praščem». Kapitalisti se bodo ustrašili in — plačali?

Kaj še! Naročili bodo mleko za Trst iz Lombardije in Kraševca ga bo sam pil ali pa pokrmil. Pa ne dolgo. Zlezal bo na kolena in ponudil milijonarjem liter po 80. Tako se bo zgodilo in ne onako, kot pričakuje g. Godina, ki pravi: «Mlekarne naj organizirajo kapitalisti».

Treba je življenje presojsati tako, kakor ga je Bog ustvaril in greh pokvaril, ne le tako, kakor se v raznih bukvalih bere. Učenjaki pišejo učene razprave velikokrat brez potrebnega ozira na vsakdanji potek stvari.

Potreba trenutka je ta: Povsod po Julijski deželi od Trbiža do Pule naj se snujò tekem tega leta mlekarske zadruge. Nič ne de, če so «produktivne», tudi nič ne škoduje, če se kmetu reče «mali kapitalist». Držati se moramo ljudske modrosti, ki pravi: Boljši je vrabec v roki, kakor golob na strehi. Laški pregovor pa pravi: Kdor preveč roke raztega, malo objame. Tako tudi mi ne stegajmo rok dalje, nego kaže potreba in korist. Zato pa le pogumno na delo za ustanovitev mlekarskih zadrug.

Jetiko bodo užugali

Te boleznici se ljudje zelo boje zlasti zato, ker je tako težko premagati jo potem, ko se je že pojavila v komi. Le v redkih slučajih se ozdravljenje posreči. Francoski profesor Calmette (izg. Kalmét) je iznašel cepljenje proti jetiki. Podpirali so ga pri tem tudi drugi zdravniki veččaki. S pomočjo bacilov, ki jetiko povzročajo, priredil je Calmette tako cepivo, katero okrepi v telesu odporno moč proti jetiki. To je nekaj podobnega kakor pri cepljenju proti kozam. Cepivo proti jetiki nosi znanstveno označbo B C G. Iznajditelji so ga preizkusili najprej na opicah in na teletih. Ko so spoznali njegovo neškodljivost, so l. 1922. začeli s poskusi na otrocih. Začetkom l. 1922 so cepili 200 dojenčkov; nekateri teh dojenčkov so bili iz jetičnih rodbin; pa nobeđen ni umrl tekem 3 let po cepljenju. Ponovni zdravniški pregled v maju l. 1925. je potrdil popolno zdravje cepljenih malčkov. Leta 1925. so v času od 1. marca do 1. junija cepili na Francoskem v Belgiji nekaj čez 2000 novorojenčev s cepivom B C G proti jetiki. Način cepjenja ne povzroča nobenih bolečin ali vročine. Otrokom se daje tekem prvih 10 dni življenja trije deleži cepiva v žlici mleka v presledkih 48 ur. Celotno cepilo, ki so imeli jetično mater, so ostali zdravi. Brez cepjenja pa umrje v Franciji vsak peti otrok, ki je okuženju izpostavljen.

Poravnajte naročnino!

Spodaj je pritekla skupaj vsa služinčad.

Kuharica je prinesla vode, dekla namočene rute. In sedaj — sedaj je prišla ona.

Bleda kot mrlič s šibečimi se kolena, z otrokom v naročju je grozno zakričala in se vrgla preko umirajočega.

«Jože, — za božjo voljo, Jože, pogled me! Jože ostani pri meni! Jaz ne morem živeti, če ti umrješ! — Jože, Jože, Jože, — ne smeš, ne smeš mi umreti!»

Premaknil je nekoliko razbito glavo. Okrvavljene trepalnice so se nekoliko stresle — kakor da bi se hotel nasmejati. Nato se je stegnil — en vzdih — in bilo je končano.

«Ubogi revež!» so rekli posli. Stali so v krogu in gledali okrvavljeno telo pol s strahom, pol z grozo.

Krog se je razmaknil. Pri hišnih vratih se je prikazal gospod pl. Roita.

«To je radi tega», je rekel. «Prejšnji gospodarji so grad zanemarili; in zato se je sedaj zgodilo nekaj takega. Ta stari balkon! Skoda! — Kaj se mu je zgodilo? O, tako, glava? To je slabo. — Dober dan, gospod doktor! Nespečat!»

Zmede v Rumuniji.

Rumunski prestolonaslednik Karel se je nepričakovano odpovedal pravicam do kraljevske krone. Svetovno časopisje zelo mnogo piše o ti reči. V svet hodijo dvojne vrste novic. Prve novice pravijo, da je princ, kateri je poročen z neko grško princezino, živel prešestno in razuzdano ter spravil v sramoto kraljevo hišo. Zbežal da je z neko ženščino v Milan ali kdo ve kam in da mu ni mar za drugo kakor za neumnost. Druge novice pa pravijo, da je vse kaj drugega od zadaj. Princ da se je zelo zavzemal za vladne posle in politične reči, tako da se je celo sprl z vlado. Nameraval je sedanjega ministra Bratianu spraviti proč ter dati vlado vojaškim osebam, katere naj bi poprijele za vajeti državnega voza tako, kakor drži v Italiji Mussolini. Drugi govore celo, da je hotel očeta-kralja poslati v penzijo. Vsi ti načrti pa so šli po vodi. — Dim je, pa naj je gorel zelen les ali suh. Prestolonaslednik se je odpovedal, radovoljno ali prisiljeno... Rumunska vlada ne pusti nobenih novic iz dežele ven razen tiskih, ki so nji všeč, sami pa tudi ne bomo šli tja gledat. Kasneje se bo že vse pojasnilo.

Same Jobove novice.

V Trstu smo staro leto končali z razburljivim roparskim podjetjem, novo leto pa začeli s še bolj razburljivim potresom. Od drugod pa so prišle vesti o hudih poplavih. Grozno so narasle reke Ren, Moza, Sena in druge, ki teko v Severno morje. Poplave so bile hude po Nemčiji, Belgiji, Holandiji in Franciji. Vode so udirale v hiše in tovarne. Škode je na milijone.

Naša pošta.

Kostanjevica. Vaš dopis nam ni umljiv. Pa bi bilo tudi bolj primerno, da je sestavljen v bolj stvarni obliki.

Kobjeglava. Objava občnega zbora nam je žal prepozno dospela.

Kaj stane? Dober dopis se tiska zastonj; treba le pisati, kar je res in za objavo primerno.

Zagorskemu dopisniku Novic: Vi pripovedujete, da ste toliko in toliko nabrali za cerkev, nato nas vprašate, ali ste tudi vi brezverci itd. Evo odgovora: Če ste dobri kristjani, je neumno od Vas, da ste se vpregli v voz, ki ga vozijo brezverci. Da je to res, je tisoč dokazov. Kadar ob nedeljah zazvone zvonovi, takrat veste, kaj vam je storiti; tisti pa, ki Vaš voz vlečejo, gredo takrat ali na izlete ali v kavarno. Mladina tistih družtev je lani v neki fari na samo Veliko noč igrala na žogo od 8. ure zjutraj do 1. ure popoldne. Kakor bi bilo neumno, da bi se brezverci dali vpreči pred krščanski voz, tako je od vas nespametno, da vi kot kristjani derete za liberalskimi vozniki.

PODLISTEK

Zločin in kazen

(Nadaljevanje).

Zidar je odprl vrata na balkonu; težko so se odprla, zakaj odkar so bili na gradu novi prebivalci, ni še nihče stopil na balkon.

Z enim pogledom je ošinil začrneli les in zarjavle spon, s katerimi je bil balkon pripet k zidu.

«Da, to je zelo negotovo», je rekel. «Tramovje je strohnelo, to se vidi».

«Vi, mojster, mogoče pa izgleda slabše, kot je v resnici», je rekel gospod pl. Roita. «Pojdite ven in naprej natančno preglejte».

«Milostljivi gospod», je rekel mladi mož v zadregi, «saj nič ne pomaga, vidim od tu — in končno je res nevarna stvar —».

«Bojite se?» ga je prekinil gospod.

Gospa se je zahehetala.

«Ne gre zame. Vedite, milostljivi gospod», — mož je povesil oči in glas — «imam ženo in otročička».

«Ah, res!» je tjavendan rekel Roita. Jezilo ga je, da ta človek tu, ta proletarec, noče storiti par pogumnih korakov v skrbi za svoje telo, dočim mora on, blagorodni gospod, z debelimi milijoni, služiti muham svoje žene.

«Gospod mojster, vi ste strahopetec, sram vas bodi».

Zidar je jezen zardel. Ni izpregovoril besedice, temveč s trdim, odločnim korakom stopil na balkon.

«Slab je, milostljivi gospod», je zaklical v sobo. «Poglejte, kako poka. Popraviti se mora, če ne —»

Spodaj v parku je zakričal vrtnar: «Jezus, Marijal!»

In zgodilo se je. Dvoje spon je odnehalo, dvoje tramov se je prelomilo — kakor blisk je zletel balkon v globočino.

«Bog v nebesih!» je zavilila mlada gospa, se odmaknila od vrat in si z rokami zakrila oči.

«Mirno, mirno, Avgusta. Upam, da se ni zgodilo najhujše».

Gospod Roita je ves blede stopil k balkonskim vratom.

«Menart!» je zaklical. «Se mu je kaj hudega zgodilo? Pridem takoj».

Kaj nam z dežele pišejo

KOBEJGLAVA.

Čast, komur čast. — Dolgo smo bili brez lastnega dušnega pastirja. Pred kratkim smo ga pa vendar dobili v osebi g. Ivana Draščeka. Prišel je k nam iz Štjaka. Sprejem je bil pristrčen, če tudi škromen. Komaj mesec dni je med nami, pa ga je vse ljudstvo vzbujilo. — Imamo pa v osebi g. Ivana Gerdola tudi učitelja, kakršnih je žalibog vedno manj med našim narodom. Za šolsko mladež se zavzema, kakor za lastne otroke; pa ga tudi otroci spoštujejo in radi imajo. Vaščani ga cenijo, ker vidijo na otrocih dober uspeh njegovega truda. Za božične praznike je priredila šolska mladina pod njegovim vodstvom krasno uspelo vsebino z raznolikim sporedom. Igrali so trodejanjo «Pavlek bodak». Točni igri in lepemu petju se je občinstvo kar čudilo ter vneto ploskalo v priznanje. — Posebno nas veseli, da sta duhovnik in učitelj istih misli in da lepo roko v roki gresta na delo za blagor učeče se mladine. Bog živi naše vzgojitelje!

IZ LOGATCA V VIPAVO.

Kaj je videl popotnik na Sveti večer. — V lepem luninem svitu sem potoval iz Logatca proti Hotêderšici. Ker sem dobro vedel za državno mejo, sem takoj pri prvih hišah nameril korak po stranski poti. V petih minutah sem bil čez mejo. Pred sabo vidim smeh, petje in ples. Kdo je notri? Cel roj obmejnih stražnikov in par deklet-lahkoživk. Pridno so navijali star gramofon ter zadovoljno plesali, oziroma skakali. Z mize so porinili v kot vse božje podobe in postavili na njih mesto liter vipavca. Srce me je bolelo, ko sem šel naprej in premišljeval, kakšen je bil teh ljudi Sveti večer.

Popotnik.

ČELJE.

Ker mislijo, da sem jaz pisal dopis o dekletih, oziroma vse dopise iz Čelj, izjavljam, da nisem jaz pisal. Ker govore grde in žaljive besede samo «ponosna» dekleta, moram pohvaliti starejše in bolj izobražene: «Ponosnim» pa povem, da naj se poprej prepričajo, kdo je pisal in potem naj govore. — Čelje, 27. decembra 1925.

Anton Ivančič

TOMAJ.

V decembru smo imeli dva veličastna pogreba. Na praznik Brezmadežne smo pokopali Lucijo Petelin r. Zlobec. Bila je skrbna in delavna gospodinja, krščanska mati stare korenine. Podlegla je želodečni bolezni. Bila je večkrat previdečna. — Na praznik sv. Štefana pa smo položili v zgodnji grob krepkega in lepega mladeniča 25 letnega Franca Črnetca. Podlegel je srčni bolezni, katero je prinesel iz vojaške službe. V svoji skoro dvamesečni bolezni je mnogo a vdanost trpel; dal se je trikrat prevideti s sv. zakramenti. Kako je bil zlasti pri mladini priljubljen, je pričal veličastni pogreb s 3 vencâ. Društveni pevski zbor mu je zapel ganljive žalostinke.

V nedeljo 20. decembra se je vršil občni zbor Pevsko-bralnega društva. Bil je dokaj živahen, dokaz, da se člani za društveno življenje zanimajo. Za predsednika je bil izvoljen g. župnik. Ker sestoji tudi odbor iz delavnih ljudi, pričakuje se, da bo društvo poglobilo svoje delovanje in posvetilo glavno pozornost izobrazbi in нравni povzdigi mladine. Obžalovati je, da so v sedanjih razmerah javne prireditve tako otežkočene. Društvo potrebuje zaslombe močne zveze.

IZ OSPA.

Zelo veselo smo praznovali letošnje božične praznike. Radost mi je polnila srce, ko sem poslušal tako lepo ubrano petje v cerkvi. Posebna zahvala gre č. dekani Francu Malalanu za njegov neumoren trud pri poučevanju petja, ko ima itak težav in dela polne ro-

ke, katero mu nalaga njegova težka dušnopastirska služba, če pomislimo še da mora oskrbovati Plavje Sv. Barbaro v hribih in Štramar, poleg drugih opravkov. Naj si bode svest, da je velika večina faranov na njegovi strani in hvaležno priznava njegov trud. Posebno hvala zaslužijo tudi cerkveni pevci, ki izmučeni od celodnevne težkega kmečkoga dela žrtvujejo čas in noči v čast božjo, kakor tudi organistu Romanu Vovku, ki je sicer preprost delavec zidar, pa si je vendar v kratkem času s svojo marljivostjo in vstrajnostjo, naučil celo težke latinske maše spremljati z orglami. Le tako naprej v čast božjo in cele župnije.

Opazovalec.

KORTE.

V «Malem listu» od 4. decembra je bil dopis iz Kort, v katerem se dopisnik dotika tudi mojega ravnanja, češ da naj se pokažem kot odločen mož in prepričim ples. Pojasniti moram tozadevno, da dovoljenje za ples ni bilo moja stvar in tako tudi ne prepoved. Ples je hotel občinski komisar iz Izole, ki ima tudi zasluge pri studencu. — Andrej Medoš, vaški načelnik.

BISTRICA.

Nova cesta. Govoril se, da v kratkem položijo novo cesto za vsak promet (tudi za avtomobile) od Bistrice skozi Podgraje, na Gomanc do Police. Vsa Podgora (Jasen, Vrbovo, Vrbiča, Jablanica, Trepčane, Kutezevo, Zabiče in Podgraje) je vesela tega dela. Zahvaljujemo se vsem možem, ki se trudijo za to cesto. Mnogo prometa gozdnega se boče razvilo po tej novi, dobro zgrajeni cesti.

PRAPROČE pri Podgorju.

Živimo v zapuščenem kotu: Zazid, Podpeč, Črnotiče, Podgorje, so kraji, o katerih se malo sliši v javnosti. Za Praproče se skoraj ne ve; ni jih najti niti na zemljevidu. Pa tudi prebivalci teh vasi se malo brigajo za svet in rekli bomo: še premalo. V teh vaseh se prav malo čita, malo knjig, še manj Malega lista. Potožiti pa se imamo tudi čez druge slabosti in napake. Za vaško skupnost manjka zdravega razumevanje; če je treba delati poti ali kako drugo vaško delo, jih ni vkup celo popoldne; kadar pa pridejo, se začne besede in prepiri; delo, ki bi se s lepim redom opravilo v enem dnevu, «delajo» cel teden ali pa še več. Kadar kaj skupnega prodajo, se zberejo nekateri pojedenci, pa vse skupaj zapravijo in zapijejo. Če se kakšen trezen in pameten človek dobi, da protestira, je njih prvi sovražnik. Tem pojedencem ne sme nobeden nič reči. To je pravo magnatstvo. Na komunu se ne govori o koristnih vaških zadevah; govori se vse križem o praznih rečeh ali pa se začne prepir in kletev. Tudi čez «farje» radi zabavljajo. Če jim kdo kaj pametnega govori, se norčujejo: kaj bukve, kaj časopisi, daj raje za vino! Ali ni to žalostna zaostalost?

RICMANJE.

Romarska cerkev sv. Jožefa v Ricmanjih okradena.

V noči od sobote na nedeljo dne 3. t. m. so tatovi z vetrihi odprli zvonik, po katerem se pride na pevski kor k orglam, odrezali vrv od zvona in po nji se spustili v notranjščino cerkve. Siloma so odprli tabernakelj in vzeli monštranco in ciborij (obhajilni kelih); sv. hostije stresli na altarno mizo in deloma po tleh, velika sv. hostija iz monštrance je bila razdrobljena na male koščke. V zakristiji so ukradli srebrni kelih, ki je bil umetno staro benečansko delo velike vrednosti, srebrni relikviarij sv. Jožefa in posode za prevideti bolnike. Vlomili so v obe skrinjici za miloščino, ki se nabira v cerkvi in odnesli, kar se je nabralo miloščine čez praznike. Prelomili so

križ od cerkvene zastave, ali ker jim je bil neroden za spraviti, so ga pustili v zakristiji. Po površnem računu so povzročili cerkvi škode nad 1.500 lir, kar bo toliko težje nadomestiti, ker je cerkev vsled vojske zgubila vse svoje premoženje — in je navezana samo na miloščino. Cerkev je bila že večkrat okradena, pred približno 30 leti je bil ukraden en kelih in lampa, oboje srebrno, leta 1903. je bila ukradena monštranca in drugi kelih in sedaj še tretji najlepši in edini. Nesrečna cerkev! Nikoli ne bo mogoče v sedanjih razmerah nabaviti enake stvari, kakor so bile dosedanje. Da bi mogli imeti zopet službo božjo, moramo kupiti kelih, ciborij in monštranco — pa na upanje, ker denarja ni! Nabiramo že po vasi darove, pa bo premalo, zato prosimo tiste, ki so radi hodili na božjo pot k sv. Jožefu v Ricmanje, naj nam pomagajo z milimi darovi, katere naj blagohotno pošljejo upravi cerkve.

Stab. Tip. S. Spazzal - Trieste, C. C. I. 7469

MALI OGLASI

KUPUJEMO in plačamo po najvišjih cenah drva za kurjavo, oglje, hrastove in bukove hlode, suhe gobe, med, mleko, jajca, maslo itd. — Kmetijsko-trgovsko društvo — Trst, via Raffineria 4.

PRSI SIRUP izkušeno sredstvo proti kašlju, prehladu, navadnim pljučnim boleznim in influenci, za odrasle in otroke. — Lekarna «Pri Odrešeniku» v Il. Bistrici.

REVMASAN, (tekočina ali mazilo) uspešno sredstvo proti trganju v udih in kosteh, proti bolečinam in trganju v plečih in križu in proti revmu. — Izdeluje Lekarna «Pri Odrešeniku» — Il. Bistrica.

DOBER SVET JE ZLATA VREDEN. Proti slabosti in bolečinam v želodcu, slabemu teku in prebavi, grenkosti v grlu, in zaprtju vživajte «GASTRIN» — Lekarna «Pri Odrešeniku» v Il. Bistrici.

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje. Po ugodnih cenah. Tvrđka Gastone Dolinar, Trst — Via Ugo Polonio 5.

IŠČE SE LIR 6000 proti vsakršnim obrestim. Ponudbe pod «Posojilo» na upravo «Malega lista».

LA «FONDIARIA» v BARKOVLJAH Sprejema zavarovanja proti nezgodam in zavarovanja za pokojnino uradništva mesto sedaj razpuščenih državnih zavarovalnic v Trstu. Zavaruje tudi vsakovrstna športna društva proti nezgodam članov.

LA «FONDIARIA» v BARKOVLJAH Zavaruje proti tatvini in ulomu premičnin v privatnem stanovanju a L. 1.— od 1000, opravo v cerkvi a Lir. 2.— od 1000.—

Zavarovanje je najboljšo sredstvo proti uzmovičem.

LA «FONDIARIA» v BARKOVLJAH Zavaruje proti požaru in poškodbam vsled strele po konkurenčnih cenah posebno cerkvena in občinska poslopja. Daje brezplačno pojasnila in cenike.

LA «FONDIARIA» v BARKOVLJAH Sprejme takoj potnika za življenska zavarovanja, proti nezgodam itd. Mesečna plača lir 1000.— provizija po dogovoru.

LA FONDIARIA je najboljša in najcenejša domača zavarovalnica. Pri njej so zavarovane skoro vse državne in občinske palače po celi Italiji.

Najvišje cene plačujem za

KOŽE

kun, zlatič, isic dihurjev, vider, jazbecov, mačk, veveric, krtoč, divjih in domačih zajcev.

D. WINDSPACH

Trst, Via Cesare Battisti št. 10. II. nadst., vrata 16

Sprejemajo se pošiljatve po pošti

Zobozdravniški ambulatorij

TRST, v. Settefontane št. 6

od 9. do 12. ure in od 15. do 19. ure

Ljudske cene.

Cerkvena umetnost - Dober tisk

NOVA TRGOVINA

ENRICO TOFFOLETTO

TRST, Via del Pesce 4

Velika izbira slovenskih molitvenikov, nabožnih knjig, podobic, svetinj in drugih nabožnih predmetov. Cerkvena obleka in potrebščine.

KONKURENČNE CENE.

Katoliška knjigarna

v Gorici (Montova hiša) ima veliko izbiro solskih zvezkov, knjig, šestil, risarskih blokov, ertala, sploh vse solske potrebščine v zelo veliki izbiro.

Prodaja se na drobno in na debelo.

Jakob Bevc

urarna in zlatarna

TRRT - Campo S. Giacomo št. 5

ZLATO kupuje v vsaki množini po najvišjih cenah.

KRONE plačuje više kot vsi drugi.

ZALOGA raznovrstnih ur in zlatenine.

Privatna klinika

D. Cicero

v Postojni

izvršujejo se vse kirurške in notranje operacije

vsâ električna zdravljenja

Žarki X.

Röntgenološki zavod

PRIMARIJA

dr. A. de Fiori

v Gorici

Corso Vittorio Em. III. 14

Sprejema od 9-12 in od 2-4

Zadružna tiskarna.

GORICA, VRH PLACUTE, 18.

Tiska za urade, zasebnike in društva od najbolj priprostega do najfinejšega naročila.

Medmestni telefon št. 253.

Dr. R. Zaletel

Zdravnik za kirurške in ženske bolezni, sprejema od 8-12 ure

dop. in od 2-4 ure popoldne

v Kozleku, II. Bistrica

GOSPODARSTVO

Nova valuta

V prejšnjih dveh člankih sem se bavil s pomanjkljivostmi današnjega denar-nega sistema in prišel do zaključka, da je treba za bankovce najti novo garan-eijo.

Današnji bankovci so garantirani z zlatimi rezervami, ki so shranjene v državni bankah. Kaj pa je zlato? Ono je blago, kakor vsako drugo, kakor železo, les itd. Zakaj bi torej ne mogli porabiti za garancijo denarja vse vrste ali vsaj več vrst blaga, ne pa edino le zlato?

Pravijo, da ima zlato razne prednosti, ki ga za to vlogo posebno usposablja. Te prednosti niso sicer danes več važne, ali tudi ako bi bile, kaj nas pa brigajo te prednosti, ko smo primorani iskati za denar novih garancij, ker je zlata v ta namen sploh premalo in se še to malo vedno bolj osredotočuje v rokah velekapitalistov.

Kakšno garancijo morajo imeti dobri bankovci? Mi smatramo tiste bankovce za dobre, ki jih lahko brez vsakih ovir zamenjamo za zlatnike, torej za zlato, s katerim so garantirani, ker vemo, da v zemeni za zlato dobimo jestvine, obleko, pohištvo, surovine, orodje, umetnine itd. Čemu je torej potrebno, da spravljajo državne banke v svoja skladišča le zlato kot garancijo za izdane bankovce, ko hočemo mi za bankovce dobiti v prejšnjem stavku navedeno raznovrstno blago, ne pa zlato?

To raznovrstno blago naj se torej tudi spravi v zalogo kot garancija za izdane bankovce. A zlato? Seveda tudi zlato, saj je blago kakor vsako drugo. Garancije za denar ni torej treba spreminiti, temveč jo treba le razširiti od ene vrste (zlato) na več vrst blaga.

Pri izdajanju bankovcev z razširjeno blagovno podlago ali garancijo je treba postopati prav tako, kakor se pravilno postopa pri zlati valuti.

Kdor ima sedaj količino zlata, ki je vredna n. pr. 1000 papirnatih lir in hoče to zlato spremeniti v denar, ni treba, nego da gre v državno banko, kjer mu za zlato takoj izdajo 1000 lir v papirju ali pa odgovarjajočo množino že kovanih zlatnikov. Isto mora veljati tudi za razne izdelke, za železo, baker, les, žito, olje, vino, itd. V ta namen je dovolj, da se ustanovijo primerna skladišča, ki bodo sprejemala od producentov raznovrstno blago in izdajala v zameno za sprejeto blago odgovarjajočo množino papirnatega denarja, ki bo garantiran z vrednostjo blaga, spravljenega v dotična skladišča.

In kakor se sedaj za bankovce z zlato garancijo iz državne banke lahko dobi odgovarjajoča množina zlata, prav tako se bo za bankovce z blagovno garancijo lahko dvignila iz blagovnih skladišč odgovarjajoča množina blaga.

Prej ali slej mora brezpogojno do tega edino pravično. Zakaj naj bi imel lastnik zlata nezaslужeni privilegij, da svoje zlato lahko kadar hoče spremeni v denar, s katerim drži v svoji oblasti in izkorišča ves svet, medtem ko morajo producenti propadati, ker ne morejo svojih produktov takoj zamenjati za denar, ki jim je potreben, da si z njim kupijo svoje potrebščine?!

Ako je imelo človeštvo dovolj poguma, da je odpravilo krivične privilegije plemenite gospode (grofov), se vendar ne bo treslo sedaj, ko se je pojavila neodložljivo nujna potreba, da se odpravi privilegij »plemenite« kovine (zlata).

In dokler se to ne zgodi, si blazirani diplomati zamaž napenjajo svoje možgane, da bi na brezštevilnih konferencah rešili gospodarske probleme in pomirili razburkano politično morje. Evropa se bo še nadalje brezumno vrtela v zmešnjavah in se vedno globlje pogrezala v suženjstvu ameriškega velekapitala.

Drago Godina.

Oskrbovanje prašičev pozimi

Glavni pogoj za unno prašičerejo je pač primeren svinjak in umestno oskrbovanje živali. Svinjak naj bo dovolj prostoren, zračen, svetel, suh, čist in primerno topel. Navadno so kmečki svinjaki zelo slabi, majhni, da se dorasla žival v njih komaj obrača; o zračnosti in svetlobi niti govora, kajti svinjak mora biti posebno po mnenju naših gospodinj zadelan tako, da ne more vanj niti žarek solnega, pa tudi ne sveži zrak. Suh pa tako, da se od njega kar cedi in da prašič v mokroti leži; o čistosti in snagi niti ne govorimo; o toploti pa nam pričajo dovolj bolne noge prašičev, prehlajenje, kašljanje in druge bolezni.

Izmed največjih pogoškov naših kmečkih svinjakov so tla sestavljena iz okroglega lesa, skozi katera naj odteka mokrota v spodnji prostor, kjer se zbira gnoj in gnojnica. Naravno je, da posebno pozimi prodira skozi taka tla mrzel zrak v svinjak in povzroča prepih; ta pa prehlad in največkrat bolne noge. Ta pogošek je nujno potreba odstraniti, drugače prašiči v takih svinjaki le slabo uspevajo. Svinjak, posebno kjer so mladi prašiči, morajo imeti najmanj 14-16 stopinj toplote. Tla naj bodo tako napravljena, da mokrota takoj odteče; pa tudi gnoj moramo vsak dan odstraniti iz svinjaka in skrbeti za suho steljo.

Prašičem dobro dé, če se jim dovolj vsak dan malo sprehoda po svežem zraku, tudi pozimi ob mrazu. Ta jim ne škoduje, vendar ne smejo biti predolgo zunaj. Ko čuti žival, da jo zebe, skuša že sama priti nazaj v svinjak. — Svinjak kakor tudi korita je držali v največji snagi. Korita je pogosto umivati in jih večkrat namazati z apnenim beležem, da se uničijo škodljive glivice plesnobe. Apno samo prašičem le koristi. Oskrbovanje prašičev je poveriti samo zanesljivim ljudem.

Semenj v Divači 28. decembra. Prignanih 100 volov, 80 krav, 50 junic, 50 prašičev, 20 konj. Cena: goveda 400 za stot žive teže; teleta 500, prašiči 5 tedenski glava 50 lir; konji klavni 300-380 glava, vprežni 1500-2500.

Beneške obveznice (papirji vojnega posojila) imajo borzno ceno okroglo 67 lir gotovine za 100 lir obveznice.

Počem je zlato. Za 100 zlatih lir se dobi sedaj okroglo 478 papirnatih.

ZAHVALA

Podpisani pogorelci se tem potom zahvaljujemo sl. zavarovalnici «LA FONDARIA» in njenemu glavnemu zastopniku g. DRAGOTINU STAREC iz BARKOVELJ za izplačano nam dovoljno odškodnino za pogorele stavbe in premičnine.

Priporočamo vsakomur zavarovanje pri tej zavarovalnici, ki je najboljša in najcenejša.

BELSKO, dne 27. decembra 1925.

Simčič Andrej, Franca Josip
Baje Anton, Požar Josip, Kolenc Franc
Podboj Franc, Jurca Janez.

Kdor rabi

Pohištvo, šivalne stroje Singer in druge potrebščine za stanovanje naj si ogleda zalogo pohištva

G. BREINER TRNOVO

pri Bistrici in OPATIJA, predno kupi kje drugje.

Dr. SANDRO RIZZATTI
SPECIALIST
za boleznj ušes, nosa, grla.
Asistent dunajske klinike.
Sprejema od 11-12 in od 3-4.
GORICA, v. Mameli (v. Scuole) 5.

JAKOB ŠULIGOJ
Prvi in edini slovenski
urar in zlatar v
GORICI
Gosposka ulica 19
Priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst ur, zlatnine in srebrnine, vse po nizkih cenah.

Zobozdravniški ambulatorij
Dr. CICERO - Postojna
sprejema vsak dan od 9-12; 14-18

Vsa dela zajamčena in po ljudskih cenah.

Zobozdravnik
Dr. D. SARDOČ
špecialist za ustne in zobne bolezni perfekcioniran na dunajski kliniki

JE ODPRI SVOJ AMBULATORIJ V TRSTU

Via M. R. Imbrani 16, I. (Prej Via S. Giovanni)

ter ordinira od 9-12 in od 3-7.

Andrej Purič Kovaški mojster
TRST
Via Media št. 6

Izvršuje
Vsakovrstna stavbena dela. - Železne ograje in omrežja - Takojšnja izvršitev. Štedilniki vseh vrst. Izdeluje tudi železne roletes.

čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.
z veliko premijo, diplomo in zlato svetinjo

Trst via Cappin 5 pri Sv. Jakobu Trst

KADAR KUPIJEŠ ČEVLJE, MISLI NA VSE:
1.) da bo zdravo za nogo,
2.) da bo elegantno,
3.) da bo trdno,
4.) da bo cena primerna.

FORCESSIN TE ZADOVOLJI V VSEH TOČKAH.

Slovenci! Kupujte samo pri FORCESSINU!

Največja zaloga pohištva
na Goriškem - GORICA, Via Carducci (Gosposka ul.) 14
Ustanovljena leta 1897.

Na izbiro 50 celotnih oprem bodisi za spalnice bodisi za obednice od prav preprostih do najbolj razkošnih

Cene zmerne! Delo trdno!
Pohištvo lastnega izdelka, izvršeno od prvovrstnih delavcev vsake stroke

ANTON BREŠČAK
VIA CARDUCCI (GOSPOSKA UL.) 14

Predno prodaste

KOŽE

Kun, lisic, vider, divjih koz in druge divjačine, kakor tudi domačih živali, vprašajte za ceno.

Franc Stres, Kobarid

Zaloga usnja in raznovrstnega obuvala, na drobno in na debelo. Blago prvovrstno; cene take, da se ni bati konkurence.

Izšel je žepni koledar

VEDEŽ

za l. 1926

dobiva se pri

ŠTOKA - TRST

d. z o. j.

Via Milano 37

in vseh trgovinah po deželi. Cena L. 4.-
Priporočeno po pošti L. 4.80

Dr. A. Grusovin

v Gorici: Piazza Vittoria

(Travnik) v hiši Paternolli 21

Specijalist za kožne in spolne bolezni ter negovanje kože, perfekcioniran na dunajskih klinikah.

Sprejema od 9-12 in od 3-7 pop.

ALOJZIJ POVH

URAR IN ZLATAR

piazza Garibaldi 2, I. n. Tel. 3-29

Lastna tovarna in delavnica. Prodaja, kupuje, popravlja vsakovrstne predmete. — Korist vsakega je, da se prepriča o cenah.